

Vypraveno

do 8. 8. 2014
Dokladně anonymizováno
v souladu s GDPR

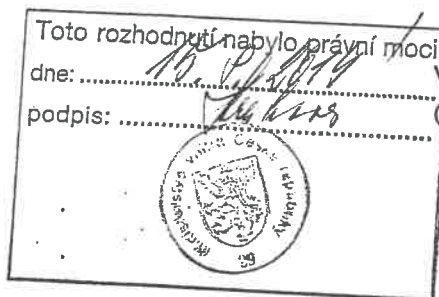
PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

MVCRP00WK89M

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.
prac. č.: 0258r

Praze dne -7 -08- 2014
Č.j.: MV-72652-4/VS-2014

Rozhodnutí

Ministr vnitra příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) rozhodl o včasném rozkladu, který podala

- Ukrajina, státní občanka Ukrajiny, trvale byten
, (dále jen „žadatelka“) proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „Ministerstvo vnitra“) ze dne 25. 4. 2014, č.j.: VS-2985/835.3/2-2013, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 40/1993 Sb.“) vyhověno její žádosti o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „žádost“), t a k t o :

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad z a m í t á.

Odůvodnění:

I.

Na základě žádosti žadatelky, podané prostřednictvím Krajského úřadu Karlovarského kraje, bylo Ministerstvem vnitra dnem 3. 12. 2013 zahájeno správní řízení ve věci žádosti. Žadatelka uzavřela dne 12. 8. 2004 manželství se státním občanem České republiky, na základě kterého jí byl ode dne 13. 9. 2004 povolen trvalý pobyt na území České republiky. Manželství je doposud bezdětné, žadatelce se z předchozího manželství se státním občanem Ukrajiny narodil v roce 1992 syn, který žije na Ukrajině.

Ze spisového materiálu mimo jiné vyplývá, že žadatelka se zdržuje na území České republiky od roku 2002. V průběhu let 2009 - 2013 byla na úřadu práce celkem čtyřikrát vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání. Žadatelka má od 1. 6. 2010 vystaveno živnostenské oprávnění na předmět podnikání - pedikúra, manikúra, provozování živnosti již dvakrát přerušila, naposledy od 13. 1. 2014, s tím,

že fakticky tuto činnost nikdy nevykonávala. Dne 14. 2. 2014 uzavřela pracovní smlouvu na dobu určitou do 31. 5. 2015 se společností Lázňe, a.s., jako pokojská. Společně s manželem bydlí na adrese povoleného trvalého pobytu v Mariánských Lázních.

II.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatelka splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona č. 40/1993 Sb.

K dosavadnímu požadavku o předložení dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 40/1993 Sb. je nutné konstatovat, že v souladu s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), se s nabytím účinnosti tohoto zákona dnem 1. 1. 2004 doklad o pozbytí dosavadního státního občanství od žadatelů nevyžaduje.

Žadatelka však nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb., neboť porušovala zvláštní právní předpisy na úseku veřejného zdravotního pojištění. Uvedenou podmínku mohlo Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 11 odst. 4 zákona o státním občanství žadatelce prominout z důvodů hodných zvláštního zřetele. Ministerstvo vnitra žadatelce splnění výše citované zákonné podmínky neprominulo, a proto její žádost svým rozhodnutím ze dne 25. 4. 2014 zamítlo.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí podala žadatelka včasný rozklad, ve kterém uvádí, že je přesvědčena, že splňuje všechny zákonem stanovené podmínky pro udělení státního občanství České republiky s tím, že by ráda uvedla stanovisko k nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství.

Žadatelka poukazuje na potvrzení Všeobecné zdravotní pojišťovny (dále jen „VZP“) o bezdlužnosti, které v minulosti Ministerstvu vnitra předložila. Poté, co obdržela zamítavé rozhodnutí Ministerstva vnitra, obrátila se na VZP znovu, která potvrdila její bezdlužnost potvrzením ze dne 5. 5. 2014, které žadatelka přiložila jako přílohu rozkladu.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatelka splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, neboť má povolen trvalý pobyt na území České republiky po dobu nejméně pěti let ke dni podání žádosti, nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin a před Krajským úřadem Karlovarského kraje prokázala znalost českého jazyka.

Důvodem pro zamítnutí žádosti byla skutečnost, že žadatelka neplnila povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění (zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů).

Protože žadatelka nesplňovala výše citovanou zákonnou podmínku pro udělení státního občanství České republiky, která jí nebyla Ministerstvem vnitra prominuta, byla její žádost zamítnuta.

V.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu ministr vnitra přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, a neshledal v postupu Ministerstva vnitra takové pochybení, které by vedlo ke změně či zrušení napadeného rozhodnutí.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti a důkazy, důležité pro rozhodnutí. Napadené rozhodnutí bylo prvoinstančním správním orgánem řádně odůvodněno, byly zde uvedeny veškeré zjištěné skutečnosti a důkazy, o něž byla uvedená zjištění opřena. Bylo vycházeno ze spolehlivě zjištěného stavu věci, přičemž správní uvážení bylo logickým vyústěním řádného hodnocení skutkových zjištění.

Ministr vnitra nepopírá, že zde žadatelka žije již více než deset let a že je zde pracovně i rodinně integrována, že zde dodržuje pobytový režim cizince a že nezatěžuje sociální systém České republiky pobíráním různých dávek státní sociální podpory.

K námitce žadatelky ohledně hrazení pojistného na veřejné zdravotní pojištění (dále jen „pojistné“) ministr vnitra konstatuje, že žadatelka v rozkladu pouze

odkazuje na aktuální bezdlužnost u VZP. Jak ale již bylo konstatováno v napadeném rozhodnutí, ke své žádosti předložila dne 21. 10. 2013 u Krajského úřadu Karlovarské kraje vyúčtování plateb pojistného ze dne 18. 10. 2013, z něhož je patrný nedoplatek na pojistném ve výši 7 724 Kč a penále ve výši 1 104 Kč. VZP ve vyúčtování zároveň uvedla, že je vyúčtováním zjišťována skutečná výše pohledávky, zároveň jsou ve vyúčtování uvedena čísla účtů, na která má žadatelka dlužné částky zaslat. Žadatelka se tedy nemohla při podání žádosti domnívat, že závazky vůči VZP nemá. Usnesením ze dne 8. 1. 2014 pak Ministerstvo vnitra žadatelku na nesplnění zákonné podmínky pro udělení státního občanství České republiky upozornilo. Dne 28. 1. 2014 pak došlo žadatelkou k částečné úhradě dluhu na pojistném, do spisu bylo doloženo další vyúčtování VZP s tím, že ke dni 3. 2. 2014 měla dluh na pojistném ve výši 4 872 Kč a penále činilo již 1 452 Kč. Bezdlužnost žadatelky potvrdila VZP až k datu 25. 3. 2014. Ministerstvo vnitra v napadeném rozhodnutí nevyužilo možnosti prominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť se u žadatelky jednalo o dlouhodobě porušování zákonných povinností, které nebyly řádně plněny ani po zahájení správního řízení o žádosti a ke vzniku penále došlo i za rok 2014. Žadatelka sice o dlužných částkách věděla, ale k úhradě nedoplateků na pojistném a úhradě penále došlo až na základě informace o nesplnění zákonné podmínky pro udělení státního občanství České republiky. Protože doba, kdy žadatelka své zákonné povinnosti neplnila, výrazně překračuje dobu, kdy závazky vůči VZP nemá, nemůže ministr vnitra v daném případě učinit odůvodněný závěr, že se porušování zákonných povinností nebude opakovat a žadatelka bude do budoucna zákonné povinnosti plnit, aniž by k tomu byla nucena jinými okolnostmi, jako např. podanou žádostí o udělení českého státního občanství.

Z předložených dokladů rovněž nevyplyvá, že by žadatelce v plnění zákonných povinností bránila její finanční situace, když nemá žádné vyživovací povinnosti (zletilý syn žije na Ukrajině) a u jejího manžela byl deklarován měsíční příjem 50 000 Kč.

Ministr vnitra rovněž konstatuje, že neznalost zákona žadatelku neomlouvá. Po každém žadateli o udělení státního občanství České republiky lze právem požadovat předchozí dobrovolné a dlouhodobé dodržování zákonů.

Ostatně i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 13. 3. 2008, č.j. 5 As 51/2007, judikoval, že: „...smyslem a účelem podmínky pro udělení státního občanství dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, je vyloučit z možnosti nabytí státního občanství České republiky žadatele, který po dobu svého dosavadního pobytu na území České republiky porušoval právní předpisy (zde upravující všeobecné zdravotní pojištění), neboť je důvodné reálné nebezpečí, že by takový cizinec pokračoval v závažném porušování právních povinností i jako občan České republiky a je zde tudíž veřejný zájem na tom, aby takový cizinec občanství České republiky nenabyl“.

Ministr vnitra tak konstatuje, že v současné době nejsou dány důvody hodné zvláštního zřetele podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, na jejichž základě by mohl žadatelce prominout nesplnění výše citované zákonné podmínky.

Ministr vnitra dále zdůrazňuje Evropskou úmluvu o státním občanství, která byla vyhlášena pod č. 76/2004 Sb. m. s. (dále jen „Evropská úmluva“). Vysvětlující zpráva k čl. 2 Evropské úmluvy, kterou vypracoval Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství (CJ – NA), uvádí, že zúčastněný stát může stanovit podmínky pro naturalizaci, zejména pokud jde o integraci osob, které o přijetí do státoobčanského svazku žádají. Musí být zřejmé, že integrace takové osoby ve společnosti dosáhla vysokého stupně. Není tedy hodnoceno pouze formální plnění podmínek uvedených v zákoně o státním občanství, nýbrž je v rámci správního uvážení zkoumána existence skutečného vztahu (genuine link) této osoby k zemi, která o přijetí do jejího státního svazku usiluje. V čl. 3 Evropské úmluvy „Působnost státu“, je uvedeno, že udělení státního občanství České republiky na žádost fyzické osoby (cizince) je výrazem svrchované státní suverenity. Není tedy pochyb o tom, že každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou fyzické osoby (cizinci) nabýt jeho státního občanství.

Na základě výše uvedeného a podkladů obsažených ve spisovém materiálu ministr vnitra rozhodl, že se ztotožní s napadeným rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 25. 4. 2014, kterým byla žádost žadatelky zamítnuta. V uvedené souvislosti ministr vnitra zdůrazňuje, že na prominutí splnění kterékoliv podmínky, respektive na udělení státního občanství České republiky, není právní nárok.

V souladu s výše uvedeným rozhodl ministr vnitra na návrh rozkladové komise o zamítnutí rozkladu.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Ministr vnitra:

